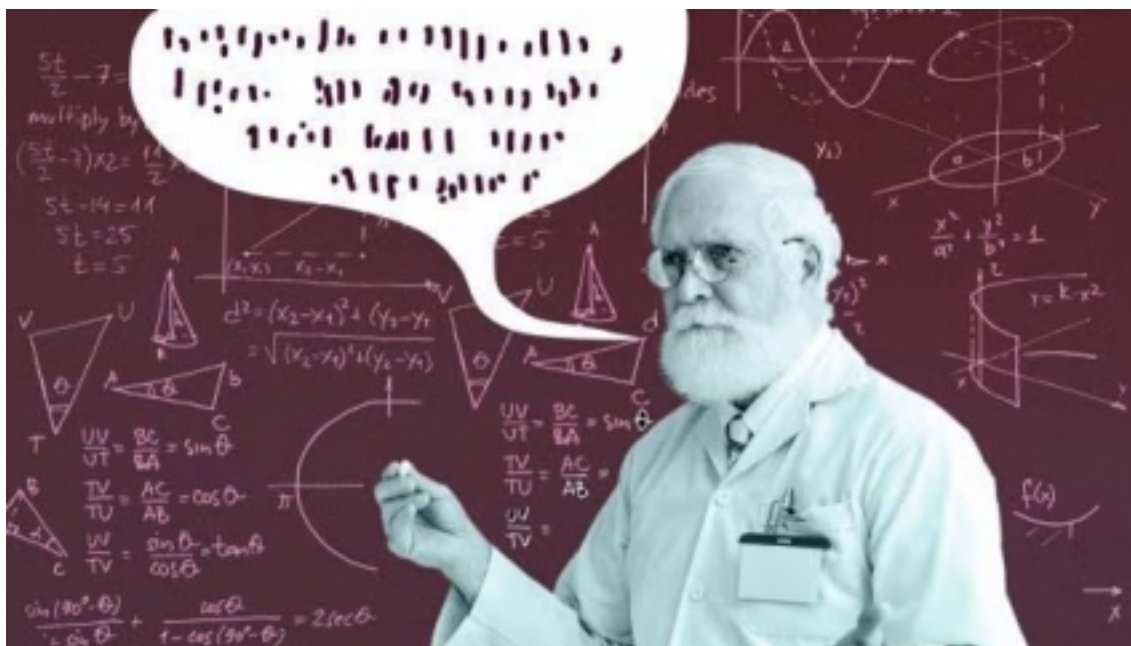

Més enllà de les dades: per què la ciència necessita relats que mobilitzin

Published by [Interacció](#) [1] on 11/10/2017 - 13:06 | Last modification: 08/06/2026 - 17:02

La relació entre ciència i societat sovint s'ha plantejat com un problema de transmissió de coneixement. Si la ciutadania disposa de més informació, s'assumeix, prendrà decisions més ben fonamentades i desenvoluparà una actitud més favorable envers la recerca científica. Aquesta idea ha inspirat bona part de les polítiques de divulgació durant les darreres dècades. Tanmateix, cada vegada hi ha més evidències que qüestionen aquesta premissa.

Tim Requarth, neurocientífic i divulgador científic, argumenta que els fets i les dades, per si sols, rarament modifiquen les conviccions de les persones. L'autor qüestiona el conegut model del dèficit, segons el qual els conflictes al voltant de la ciència serien conseqüència directa d'una manca de coneixement. Diversos estudis mostren que un major nivell de cultura científica no implica necessàriament canvis en les actituds, els valors o les posicions polítiques dels individus.

Els científics haurien de reconsiderar com utilitzen els seus coneixements.

Aquesta constatació obre una qüestió rellevant tant per a la ciència com per a la cultura: què fa que una idea sigui significativa per a la ciutadania? Si el coneixement no es tradueix automàticament en implicació, potser el repte no consisteix únicament a explicar millor els continguts, sinó a construir marcs de sentit que permetin connectar-los amb l'experiència quotidiana.

La divulgació científica més innovadora ha començat a explorar aquesta via. No es tracta de substituir el rigor per l'emoció ni l'evidència pel relat. Es tracta de reconèixer que les persones interpreten el món a través de valors, experiències i afectes. Quan la ciència es presenta com una realitat abstracta i allunyada, tendeix a ser percebuda com una informació externa. Quan es vincula amb les decisions que afecten les ciutats, el territori, la salut o la vida col·lectiva, adquireix capacitat d'interpel·lació.

Aquest debat connecta directament amb moltes de les preguntes que travessen avui les polítiques culturals.

Museus, biblioteques, centres culturals o projectes de mediació comparteixen un desafiament semblant: com generar comprensió crítica sense limitar-se a transferir informació. La construcció de coneixement públic requereix context, experiència i capacitat narrativa.

Des d'aquesta perspectiva, la connexió entre ciència i cultura deixa de ser una qüestió sectorial per convertir-se en una qüestió democràtica. Ambdues treballen amb formes de coneixement que necessiten ser compartides, interpretades i discutides col·lectivament. El repte no és només fer arribar informació més precisa, sinó generar les condicions perquè aquesta informació sigui significativa per a la vida de les persones.

Potser una de les lliçons més interessants és que el pensament crític no neix únicament de l'acumulació de dades. També necessita relats, experiències i emocions capaces de donar sentit al coneixement.

Es proposa com a lectura prèvia a [Interacció 2017](#) [2] – *Ciència i cultura: restablim la connexió*.

Referència

Requarth, T. (2017, abril 19). *Scientists, stop thinking explaining science will fix things*.
Slate. <https://slate.com/technology/2017/04/explaining-science-wont-fix-information-illiteracy.html> [3]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: ciència i cultura

Tags: educació i cultura

Tags: valor públic de la cultura

Tags: pensament cultural

Tags: recerca cultural

- [4]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2017/mes-enlla-dades>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/categories-dapunts/activitats-interaccio/interaccio-jornades/interaccio-2017>

[3] <https://slate.com/technology/2017/04/explaining-science-wont-fix-information-illiteracy.html>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/7097>